

מסכת תמיד

פרק ו משנה ג

מי שזכה בקטרת, הנה נוטל את הבזך מתוך הכף ונותנו
לאהבו או לקרובו. נתפטר ממנו לתוכו, נותנו לו בחפניו.
ומלמדים אותו, הוי זהיר שמה תתחיל לפניה, שלא תפנה.
התחיל מרדד ויוצא. לא הנה המקטיר מקטיר עד שהממנה
אומר לו, הקטר. אם הנה כהן גדול, הממנה אומר, אישי כהן
גדול, הקטר. פרושו העם, והקטיר והשתחוה ויצא: